Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

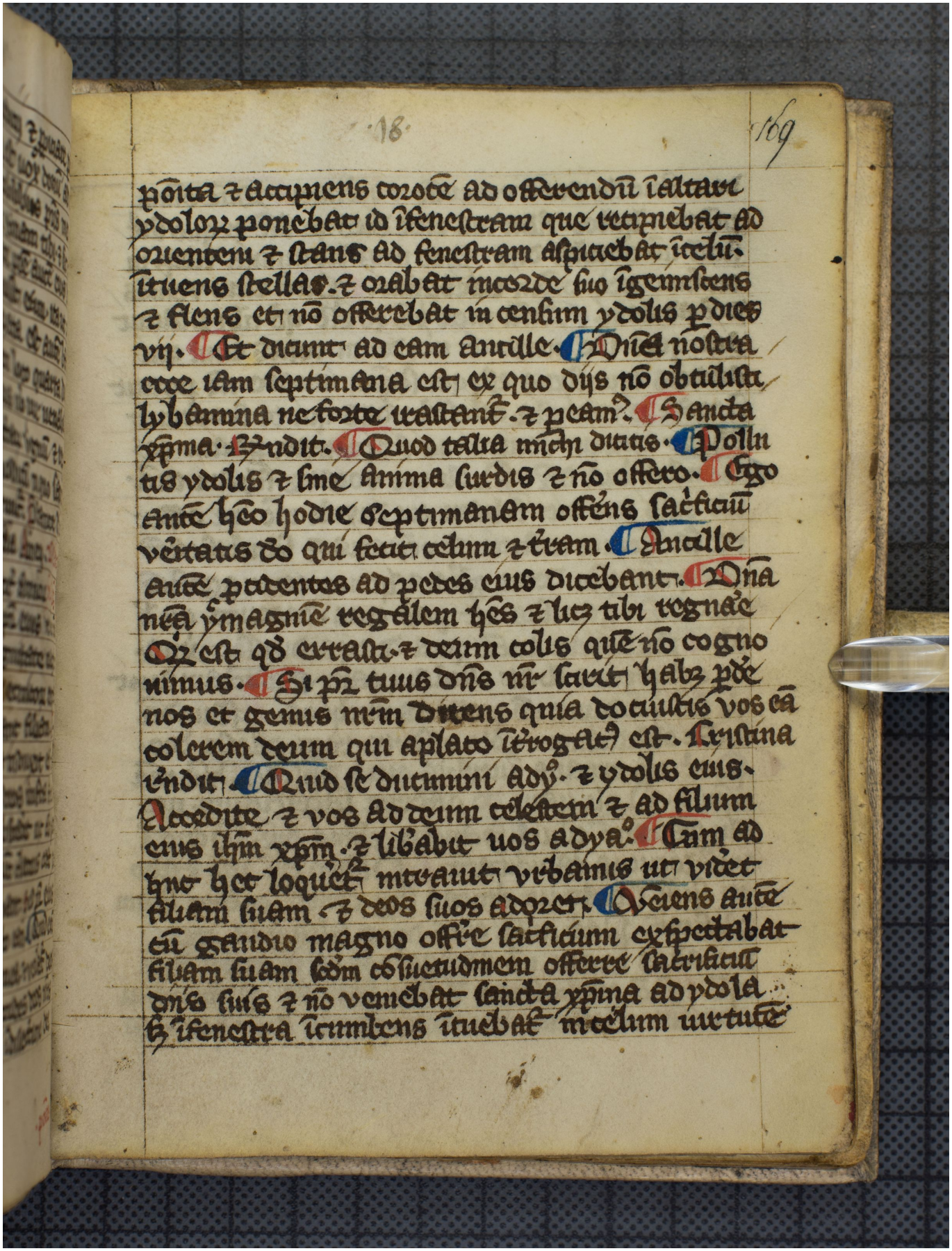

·18· 169

ꝑoita ⁊ accipiens coroꝑe ad offerendũ ſaltaꝛi
ydoloꝝ ponebat id ifenestram que respiciebat ad
orientem ⁊ stans ad fenestram aspiciebat ifelũ.
ſtriens stellas. ⁊ orabat in cordꝑe suo ſgemiſcens
⁊ flens et nõ offerebat in cenſum ydolis ꝑ dies
vij. ¶ Et dicunt ad eam ancille. ¶ Dna nostra
ecce iam ſeptimana est ex quo dijs nõ obtuliſti
lybamina ne forte irascant. ⁊ ꝑeant. ¶ Sancta
xpina. Rndit. ¶ Quod tellus mihi diuus. ¶ Pollu
tis ydolis ⁊ sine anima surdis ⁊ nõ offero. ¶ Ego
ante heo hodie ſeptimanam offens ſacrificii
veritatis do qui fecit celum ⁊ terram. ¶ Ancille
autem ꝑcedentes ad pedes eius dicebant. ¶ Dna
nra ymagine regalem hes ⁊ lex tibi regnat
Qz est qd errasti. ⁊ deum colis quem nõ cognoſ
cimus. ¶ Si pr tuus dns mr iacet habz pdẽ
nos et gemis mrm dicens quia docuiſtis vos ca
colerem deum qui aplato irrogatus est. Cristina
rndit. ¶ Quid se diuinum adꝝ. ⁊ ydolis eius.
Accedite ⁊ vos ad deum celestem ⁊ ad filium
eius ihm xpm. ⁊ liberabit uos a dyabolo. ¶ Cum ad
hec hec loquerẽtur mirantur viri ut videt
filiam suam. ⁊ deos suos adorat. ¶ Oriens autem
eis gaudio magno offre ſacrificium expectabat
filiam suam ſcdm consuetudinem offerre ſacrificii
dns suus ⁊ nõ veniebat ſancta xpina ad ydola
sed ifenestra ſtrumbens iuiebat in celum uirtute